

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

אוסף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: לרנר	שם פרטי: עדי
----------------	--------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: לרנר		בלועזית Lerner	
שם פרטי איתו נולדתי: אבא		בלועזית Aba	
שנת לידה: 13.4.1934		מין: ז/נ	
עיר לידה: בוקרשט		בלועזית Bucuresti	
שם פרטי ושם משפחה של האב: מלך לרנר		שם פרטי ושם נעורים של האם: רגינה כהן	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: צ'רנוביץ		בלועזית chernovitz	
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)		מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)	
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: מוגילב, וורשליבקה, סקאנץ', אוקראינה (שם העיר או האזור ושם הארץ)			
במידה והיית בגטו, ציין את שמו מוגילב, וורשליבקה, אוקראינה		בלועזית Moghilev, Vorosilovca, Ukraine	
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו סקאזינץ		בלועזית Scazinet	
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: מוגילב, אוקראינה		תאריך השחרור: 1943	
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור חוש, רומניה	
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין מתי עד מתי מחנה 35		שנת עליה: 1948	
		במידה ועלית באניה, ציין את שמה קוממיות, עצמאות	

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים)

נא לכתוב בגוף ראשון

גדלתי במשפחת רבת ילדים, היו לי חמש אחיות גדולות ממני ואני הייתי הכי קטן. לאבא הייתה חנות לדברי זכויות בבוקרשט. עם תחילת המלחמה אנשים מתנעה בשם "חולצות ירוקות" ברומניה הוציאו את אבא להורג. באותה תקופה ארבעת אחיותיי הגדולות כבר היו נשואות ולכן אמא לקחה אותי ואת אחותי וברחה לצ'רנוביץ, למשפחתה, ושם תפסה אותנו המלחמה.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

בפרוץ המלחמה אספו את כל היהודים בצ'רנוביץ, כולל אותנו, והעבירו לגטו במוגילב שמעבר לנהר דניסטר. שהינו שם כמה חודשים ומשם הולחנו אותנו בשדות במשך מספר חודשים עד שהגענו למחנה המוות סקאזינץ. לאחר שנה בערך ברחנו ליער, אני אמי ואחותי, היינו ביער קרוב לשנה ומשם הגענו לעיירה בשם וורושילובקה והסתתרנו שם בבית נטוש. אמי נפטרה מקור ואני הלכתי לחפש אוכל. הגעתי לכפר של סובוטניקים, איכרים שהתגיירו, ושם נשארנו אני ואחותי עד סוף המלחמה אצל אחת המשפחות. עבדנו אצלם ותמורת העבודה קיבלנו אוכל וקורת גג. בסוף המלחמה בעל הבית העביר אותנו חזרה למוגילב ומשם ברכבת שאורגנה על ידי קצין גבוה מרומניה שהיה יהודי, אספו את כל היתומים והעבירו אותנו לרומניה.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ (השחרור וחזרתך הביתה, חייך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

הייתי במוסד יתומים של הג'וינט, ארגון יהודי, ושם למדתי שנתיים. הארגון העביר אותנו לבולגריה ושם העלו אותנו לאוניות פן-יורק ופן-קרשצ'נט. סך הכל היינו 15 אלף אנשים. עצרו אותנו בדרך והעבירו אותנו לקפריסין, שם שהינו במחנה חורף מספר 35. כחצי שנה לאחר מכן, בשנת 1948, עלינו לארץ לבית עולים ברעננה.

נא ספרי/י על חייך בארץ (תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

מבית עולים ברעננה העבירו אותנו למוסד הדסים ליתומים ליד נתניה, שם למדתי שלוש שנים. הייתי בקיבוץ במשך חודשיים, ואחרי שראיתי שהחיים בקיבוץ הם רק עבודה הלכתי לחפש את מזלי ברחובות. למדתי לימודי תעודה של טכנאי IBM בהתכתבות ועבדתי במכון וייצמן במשך 38 שנה. התחתנתי והבאתי שלושה ילדים לעולם, שתי בנות ובן, וכיום יש לי 7 נכדים.

הסיפור נכתב על ידי עדי לרנר

רחובות, פברואר 2011